

ste retsmøde ikke fremlægger svarskrift eller afgiver en udtalelse, som opfylder kravene i § 351, stk. 4, nr. 1-3, eller som dog er egnet til at danne grundlag for sagens behandling, eller hvis han under retsmødet undlader at fremlægge de nødvendige dokumenter, jfr. § 351, stk. 3. De nævnte forhold, der ved henvisningen til stk. 3 sidestilles med udeblivelse, svarer til de forhold, der er angivet i lovforslagets § 354, stk. 1. De ovenfor omtalte i forhold til lovforslaget foreslåede ændringer i reglerne om sagsøgte udeblivelse vil således også få betydning for de situationer, der er omfattet af stk. 4.

Stk. 5 svarer til lovforslagets § 354, stk. 3, 1. pkt.

Stk. 6 træder i stedet for lovforslagets § 354, stk. 2, og indeholder endvidere regler, der svarer til § 354, stk. 3, 2. pkt., samt § 354, stk. 4, 3. pkt. Har retten truffet bestemmelse om skriftlig forberedelse af sagen i medfør af bestemmelsen i § 352, finder bl. a. bestemmelsen i stk. 3 tilsvarende anvendelse i nogle situationer, som sidestilles med udeblivelse i mundtligt forberedte sager, bl. a. hvis svarskriftet er mangelfuldt. Svarskriftet er mangelfuldt, hvis det ikke opfylder kravene efter lovforslagets § 351, stk. 4, nr. 1-3, eller hvis det dog ikke er egnet til at danne grundlag for sagens behandling. De ændringer i forhold til lovforslaget, som er foreslået i reglerne om virkningerne af sagsøgte udeblivelse, omfatter også de forhold, der er omfattet af bestemmelserne i stk. 6. Da der i disse sager ikke afholdes noget retsmøde, har retten som grundlag for sin afgørelse kun sagsfremstillingen i stævningen. Ændringer af påstande og anbringender kommer derfor ikke på tale, medmindre retten har benyttet bestemmelsen i § 349. Uheldige virkninger heraf kan undgås ved, at retten benytter hjemmelen til i stedet for straks at træffe afgørelse i sagen at indkalde parterne til et møde.

I *stk. 7* træder *1. og 2. pkt.* i stedet for lovforslagets § 354, stk. 5, og § 360, stk. 6. Disse bestemmelser svarer i realiteten til lovforslagets regler, der dog er omformuleret og skrevet sammen til én bestemmelse. Retten vil således kunne undlade at tillægge en parts udeblivelse virkning, navnlig hvor udeblivelsen må antages at skyldes lovligt forfald, eller hvor modparten ønsker sagen udsat. Retten kan endvidere indrømme sagsøgte en frist til at afhjælpe mangler ved svarskriftet

eller til at fremlægge eller indlevere de manglende dokumenter. Det samme gælder for sagsøgeren, hvor denne ikke på retsmødet fremlægger de dokumenter, som han agter at påberåbe sig, og som er i hans besiddelse. Retten kan endelig undlade at tillægge sagsøgte manglende rettidige afgivelse af svarskrift udeblivelsesvirkning, navnlig hvor undladelsen må anses for undskyldelig, eller hvor modparten ønsker sagen udsat. Træffer retten beslutning om udsættelse af sagen, kan sagsøgeren efter bestemmelsen i *3. pkt.* forkynde et processkrift med det i § 351, stk. 1, nævnte varsel for sagsøgte, hvorved han ændrer sine påstande eller anbringender i forhold til stævningen. Denne bestemmelse træder i stedet for lovforslagets § 360, stk. 2, 5. pkt. Bestemmelsen, der i modsætning til lovforslaget også vil kunne anvendes, hvor der for så vidt vil kunne afsiges udeblivelsesdom, må antages navnlig at få betydning ved udeblivelse under senere retsmøder, jfr. henvisningen i den nu foreslåede § 360, stk. 6.

Til § 360

§ 360 indeholder reglerne om parternes udeblivelse fra senere retsmøder under forberedelsen ved den ret, ved hvilken sagen er anlagt.

I overensstemmelse med lovforslaget og som efter gældende ret medfører udeblivelse fra subsidær bevisførelse ved anden ret således ikke udeblivelsesvirkning, som angivet i § 360, men kun, at den udeblevne afskæres fra at varetage sit tarv i retsmødet, eller — hvis han selv har begæret retsmødet afholdt — at mødet bortfalder. Det samme gælder efter *stk. 5*, hvor forberedelsen genoptages, for at retten kan træffe afgørelse efter lovforslagets § 357, stk. 1, 2. pkt. Udebliver under en sådan genoptagelse den part, der ønsker at ændre sine påstande eller at fremsætte anbringender eller at føre bevis, anses hans ønske for bortfaldet. Giver han møde, og udebliver modparten, anses hans ønske for imødekommet. Udeblivelse fra andre møder under genoptagelsen af forberedelsen eller fra det i § 356, stk. 2, 2. pkt., nævnte møde har efter *stk. 4* kun udeblivelsesvirkning, såfremt dette er angivet i indkaldelsen.

Den ovenfor omtalte afgrænsning af tilfælde, hvor der indtræder egentlig udeblivelsesvirkning — sagens afvisning eller afsigelse